

A kölcsönös segély- nyújtás kudarca.

Két napig tanácskoztak legutóbb a kisantant külügyminiszterei Belgrádban, szokásos értekezletet tartottak, amelyet csupán azért előzött meg bizonyos érdek-lődő várakozás, mert közvetlenül nyomon követte az 1937. év legfontosabb külpolitikai eseményét, az olasz-jugoszláv megegyezést. S épen abból a körülményből, hogy az értekezlet székhelye a megállapodásra lépett felek egyikének, Jugoszláviának fővárosa volt, azt lehetett várni, hogy a kisantant külügyminiszterek tanácskozása nem lesz sablonos lefolyású, Jugoszláviának, mint a kisantant egyik államának, a római jegyzőkönyvek megteremtőjéhez, Olaszországhoz való közeledése ugyanis olyan esemény volt, amelynek feltétlenül hatást kellett gyakorolnia a kisantantországok egymáshoz való viszonyára s az az idegesség, amely-lal Csehszlovákiában és Romániában is a megegyezés hírére követte, kétséget kizáróan bebizonyította, hogy az említett két ország a kisantant egységét félti az új szerződéstől. S ebből következik, hogy Belgrádban bizonyára felhasználták az alkalmat arra, hogy magyarázatot, megnyugtatót kérjenek a jugoszláv államférfiaktól, nem változik-e országuk magatartása az új irány felé tartó külpolitika következtében.

Az értekezletről kiadott hivatalos jelentés nem nyújt tájékoztatást ebben az irányban. Igaz, hogy nem is lehet várni olyan szövetségtől, amely hosszú esztendőkn keresztül Európa legszilárdabb alakulatának hirdette magát, hogy nyíltan bevalja gyengülését. Pedig a hivatalos jelentésnek már

Távolodó illúziók.

Időtlen-idők előtt már ósapáink rájöttek az évszakok és az ember lelkiállapota közti összefüggésre, ennél fogva nem igen mondhatók róla különösebb újat. Mindennek dacára némi vakmerőséggel megkíséreltem s ha nem sikerül, — istenem, mi történhet? — legfeljebb írásaimnak eddig is eléggé kijutott néhány ajkbiggyesztesléssel leszek gazdagabb.

A témám úgy került tulajdonképpen előtérbe, hogy ez a szinte negyvennapos esős időjárás már szörnyen megfektette amugy sem valami rózsás kedélyemet, idegessé, nyugtossá, szőrtőlódóvé, álomossá belegitett, sőt még bizonyos foku munkaiszonyt vettem magamon észre napokon keresztül. Most sem érzek még valami előrehaladott javulást, mégis, hogy nehányszor meg-megmelengettek egy-egy félórán át a tavaszi napsugarak, valami más érzések is vegyültek kedélyembe: az ujjáébredés gyötrő, kegyetlen és mégis szép [fájdalmait éreztem meg szívem mélyén. Elszomorított a mások tavasza, ami engem, sokunkat élettől, küzdelemtől, kiábrándulástól megkopottan talál. A mások: a tízenyolc és huszevesek, a reményteljesek, a követelők, az igényesek tavasza, akik ki akarják küzdeni az élettől a járandóságukat. Még tele vannak illúziókkal saját értékük, tudásuk, tehetségük felől. Még vannak győződve arról, hogy érvényesülni fognak, karriert csinálnak. Nem szólna arról, hogy a szerelmet, a boldogságot kizárólag az ő számukra találták fel. Ők, a boldogok, még vadonatúj illúziókontosukban sütkérezhetnek a tavaszi napon.

De mi lesz velünk, többiekkel, akik

már megjártuk az élet iskoláját? Megtanultuk, hogy hiába követeljük a jussunkat az élettől, a szigorú, zsugori mester füget mutat. Kétségeink vannak tudásunk, tehetségünk felől. Egykori nagy jó véleményünk magunkról összezsugorodott, összeaszalódott. Nem hiszünk már a boldogságban. Csodálkozva, értetlenül nézünk a szerelmet. Szemfényvesztés, déli-báb mindaz, amiben egykor hittünk, reméltünk. Szertefoszott számunkra már régóta mindaz, aminek teljesülésében megdöglött, irigyléreméltó bizalommal hisznek a kezdők, a fiatalok, az elhasználatlan, friss illúziókban bővelkedők.

Mégis csak kellene tenni valamit a saját kedvünkért is. Csunya dolog az irigység, meg nem is használ. Hiába áhítozunk a fiatalok kincsére, attól megfosztottak már bennünket az évek. De volna mégis egy szerény tanácsom, ez minden, amit embertársainak és magamnak adhatok. Ne nézzük kőbevesző tekintettel a mindig tulkorán megjelenő ősz hajszálakat, a finom, alig észrevehető ráncokat a szem szögletében. Feledkezzünk meg róluk. Vagy ne vegyünk tudomást most tavasszal az ősznek ezekről a barátságatlan, elkedvelenítő hírnökeiről. És ha már magunkban jól tudjuk, hogy hiábavaló a kozmetika, önmátás a fiatalító operáció a vágyat, reményt hervasztó öregség ellen, másként védekezzünk. Küldjük el tisztítani a használt illúziókat. Frissen mosott állapotban még megusszuk velük ezt a tavaszt is. A mi új tavaszunkat, a mi fájdalmas felébredésünket. (—ány.)

megszokott, folyton ismétlődő mondatai mögött bizony gyengülés rejlik, a kisantant ma már nem az az egységes hatalom, amilyen régebben tagadhatatlanul volt. A könnyelműen kötött cseh-orosz katonai szerződés okozta az első komolyabb nézeteltérést s aligha tévedünk, ha azt hisszük, hogy különösen a cseh-jugoszláv viszonyban további elhidegülést hozott az Olaszországhoz való közeledés

is. Nehezen lehetne bárkivel is elhitetni, hogy ezek az események játékonny befolyást gyakoroltak volna a kisantant szilárdságának biztosítására.

A jelentésből egyébként talán csak az emelhető ki, hogy az általános külpolitikai helyzetben lényeges javulást állapít meg s hogy ismét békülékeny hurokat pengét a szomszédállamok felé s így természetesen a mi irányunkban is.

A politikai és gazdasági viszonyok kiszélesítésére irányuló szándékot fejez ki s úgy látszik, szükségesnek tartja hozzátenni azt is, hogy a békülékenységi szelleme nem tekinthető a gyengülés jelének. Ez mindenesetre felfogás dolga, de jellemző, hogy amikor a kisantant tényleg szilárd volt, sohasem hallottunk békülékeny hangokat, inkább merev elzárkózást tapasztaltunk, sőt akárhányszor láttuk felhasználni a kínálkozó alkalmakat, amikor Magyarországnak ártani lehetett. De feledve a múltat, rajtunk nem fog hajótörést szenvedni a békülésre hajló akarat, csak őszinte legyen ez és ne kívánja Magyarország jogos igényeinek feladását.

De továbbmenve a Belgrádban történtek megvitatásában, a legfigyelemreméltóbb jelenségnek azt a kudarcot tartjuk, amelyről nem ad hírt a hivatalos jelentés, bár lehetséges, hogy az utolsó pillanatban tényleg visszavonták a napi-rendről a kudarc szülőjét, a cseh tervet a kölcsönös segélynyújtásról.

Jugoszlávia ellenzésén bukott meg ez a terv, hiába igyekezett a cseh diplomácia eloszlatni az ellenvetéseket, hiába kísérelte meg személyes befolyásával Benes köztársasági elnök is eltüntetni az aggodalmakat. A jugoszláv külpolitika elhárította magát, hogy kölcsönös segélynyújtás ürügye alatt olyan kalandokba vigye bele az országot, amely érdekeitől teljesen távol áll és csak károkat okozhat magának is, de az általános európai békének is. A jugoszláv politikusok belátták, hogy csak a kétoldali szerződések biztosítják a békét s azzal, hogy elutasították a cseh tervet, a béke ügyét mozdították elő. S ez a kisantant értekezlet legfontosabb eredménye.

Az ötszázéves cigánymuzsika.

A magyar cigánymuzsikások a maga nemében szinte páratlan ünnepségre készülnek ez év folyamán a magyar honban történt letelepedésük, illetve zenei működésük ötszázadik évfordulója alkalmából. A Magyar Cigányok Országos Szövetsége e hónap folyamán a legkiválóbb budapesti zenekarok és vezetőik, valamint a legkiválóbb magyar énekesnők és énekesek közreműködésével teljesen új műsorcsomaggal díszhangversenyt rendez, a júniusi betekre országos cigányzenész versenyt tervez és a Szent István-napi ünnepekre pedig országos „csárdásversenyt” készít elő. Minden bizonnyal a rádió is méltányolni fogja ezt a fél évezredes jubileumot s valószínűleg a vidéki városok is méltóképpen megrendezik kedvelt muzsikusaik nagy és bensőséges ünnepét.

A cigányokat nagytalálomosságban hindu eredetűeknek tartják. Perzsián és Örményországon keresztül jöttek át Európába. Az angolok egyiptomi eredetűeknek hiszik őket, azért hívják ott a cigányt ma is „gipsy”-nek. Hazánkban is „pharaonek” (Fáraó fia) néven emlegetik régi latin oklevelek. Ezek szerint arra lehet következtetni, hogy a XV. század elején szivárogtak be hazánkba. Zsigmond király alatt kapták az első letelepülést engedélyt s azóta szolgálják hűséggel a magyar nótát. Tínoói lelkesei említi egy híres cigányvirtuóz, Kármán Dömét. Csáky Imre biborja (1672—

1732) Szepesváralján nagyszabású cigányversenyt rendezett, amelyen udvari cigányok, Barna Miska nyerte el tízenegy versenytársa elől a babért. A jelenlévő urak költségen le is festették a győztes muzsikust és magyar Orpheusnak nevezték el. A Rákóczi-szabadságharc legendás alakja: Cinka Panna cigánylány volt, aki egy nagyszámú cigányzenekart toborzott össze s az ő zeneszéje szólaltatták meg a nagy szabadsághős seregében a táborát, táborfüzeknél lelkesítették a csapatokat, vigasztalták őket a bajban s víg muzsikájuk együtt örült a lelkes hadfiakkal az örömben. Hogy ebből mennyi a történelmi valóság s mennyi a költemény, azt ma nehéz megállapítani. Viszont történelmi valóság, hogy ott voltak a negyvennyolcas szabadságharcban, Damjanich, Dembinszky, Bem mellett, tüzes dalaikkal elősegítették a toborzást, sőt ők maguk is harcoltak.

A cigánymuzsikások tudományosan igazolható története tulajdonképpen Bihar Jánossal kezdődik. A nemesi kuriák szűkebb keretéből vele lép a nagy nyilvánosság elé a cigánymuzsika. A korabeli palotás és verbunkos zene a XIX. század elején fellobbanó új magyar nacionalizmus szimbólumává vált. Eltekintve Bihar valóban zseniális zenei képességeitől, azzal, hogy a Rákóczi-kor tematikájának egy részét, a XVIII. századi és még régebbi népdalokat dolgozza fel verbunkosaisban, nemzeti szempontból elvülhetetlen érdemeket szerzett magának. Bihar zenéje volt a legmagyarabb, a leggyengéresebb az egész cigánymuzsika-

ban. Részint azért, mert a barokk-kor stílusának cikornyás cifrázatai, parádés külsőségei, amelyben az akkori magyarság lelke, érzései kifejezésre jutottak, jogosultabbá tették a cigányos játékmódot a magyar zenében, részint mert ez a zene Biharival egy igazán nagy zenei talentum kezébe jutott, akit természetes ösztöne megőrzött az izellen túlzásoktól. Kár, hogy Bihar szép dallamai, elszakadva elbűvölő hangszerétől, idegen kezektől leírva nem hagytak olyan mély nyomot a magyar műzenében, mintha ez a dallam-invenció kellő tudással párosult volna.

Sokan a hazátlanság vádjával illetik alaptalanul a magyar cigányzenészeket. Erre elsősorban rácsófol az 500 esztendő múlt, másodsorban ugyszólván teljes aszimilálódásuk a magyarsághoz s valószínűleg nem rajtuk mullott, hogy faji fizionómiájuk az évszázadok során sem, vagy csak igen keveset változott. Sokan jártak közülük külföldön nem azért, mert nyugtalan a vérük, hanem azért, hogy odakünn becsületet szerezzene magyar muzsikának és ez sikerült is nekik. Külföldön jobban megbecsülik a magyar cigányt, mint itthon. Jobb keresetük is van, mégsem maradnak állandóan odakünn, visszavágyóknak ide, hozzánk. A sok külföldet járt és már elhalt régi nagy primás mind-mind hazajött a nagy sikerek után, ha hamarabb nem — meghalni. Bunkó Ferkó, Kálódi Jancsi, Öreg Rác Pali, Patikáros Ferkó, Farkas Miska, Erdélyi Náci és még nagyon sok kedvence a külföldi közönségnek, uralkodóknak, mind

magyar hantok alatt pihen. A jelenben szintugy tanuságot tesznek hazafiságukról, mint a múltban. Itt van pl. Bura Károly, Bura Sándor esete, akiknek sok vagyonát, javát elvették a nagyváradi oláhok. Károlyt többiben lezárták csak azért, mert nem húzott oláh nótát s végül ki is kergették. És ott van a többi megszállott területen muzsikáló magyar cigány, akik ma is a magyar nótát elbűvölő hangjaikkal keresztül tartják ébren a megszállott területen élő magyarok lelkében a feltámadás iránti reményt. Ha nem volna a cigányzenészek minden atomja hazaszeretettel átitatva, a cigányság nem rajongna így gyermeki hűséggel a magyar hazáért.

Vallástalanoknak is hallottam már őket mondani. Pedig nézzünk csak körül ünnepnapokon a templomainkban, meny-nyi cigányt látunk ottan a legbürgőbb áhitatba temetkezve. Lehetséges, hogy nagy természetimádásuk miatt mondják őket istenteleneknek. Kétségtelen, hogy természet-szeretetük összeforrt teljesen primitív lelki világukkal. De éppen ebből az élő, sugárzó természetből nőtt a szivűkhöz a hang. Ittenadta nagy zenei érzékük az erdők susogásán, a patakok csevegésén, a madarak csicsérgésén nőtt izmosra. A zene náluk valóban tisztán az érzelmek nyelve, amely sokszor a vallásos érzelmek jótékony hatását is pótolja s amelyben teljesen kiélhetik túladó szenvedélyességüket.

Alaptalan az a többször elhangzott vád is, hogy elcigányosították, mintegy meghamisították a magyar nótát. A ci-

Nógrádi palóc házi ipar.

Írta: dr. Söldös Béla, Nógrád-Hont e. e. vármegye főispánja.
(Átvettük a Vendéglforgalmi Újságtól.)

A palóc vidéknek már ősi idő óta is híres házi ipara volt. A hosszú téli esteken megfontolt, megszülettek saját termései kenderüket, ellátták háztartásukat erős szakkal, elpusztíthatatlan kendervássonal, gyönyörű ingvállakat, terítőket, abroszokat készítettek, szőtéseikből még a heti vásároknak is bőven jutott.

Változtak az idők, mind több és több falu népe vette le a gyönyörű viseletét, a kenderből készült háziszőttek helyét az olcsó gyári pamutvászon foglalta el és a fiatal menyecske már nem szívesen ült be a szátvába, a nemrégiben még oly becsben tartott szövőszékbe, a legtöbbje pedig nem is értett hozzá.

Vármegyénk egyik leánya azokrak a megyének, amelyek népviselet és népművészet tekintetében a legváltozatosabbak és a leggazdagabbak, bűn lett volna azzal nem foglalkozni, azt kiveszni hagyni és mert nemzeti értéknek tartottam, hogy a festői magyar népviselet, amelynek nincs párja a világon, továbbra is fennmaradjon, mozgalmat indítottam a háziszőttekkel való intenzív foglalkozás iránt. Ennek a páréves munkának máris gyönyörű eredménye van, mert

ismét divatba jött a lenből, a kenderből készült háziszőttek, előkerült a guzaly és a szátva is.

A magyar faluval mindig igaz szeretettel foglalkoztam, csodálójá voltam a népművészetnek, minden módon arra törekedtem, hogy visszatartsam a falu népét az ősi viselet elhagyásától, ápolni kívántam a népművészetet és ezzel kapcsolatban támogatni, fejleszteni a háziipart.

Eleinte csak a régi párnahuzatokat, terítőket és párnákat gyűjtöttem össze, később azonban új munkákkal nyújtása céljából a régi minták alapján új szőtteket is szőtettem. Összegyűjtöttem a faluban található legszebb régi szőtteket, munkába állítottam az ősi szátvákat s ahol az nem volt elég, oda kormánytámogatás mellett új szövőszékeket hozaltam, hogy minden dolgozni akaró és munkára rászorult inséges családnak munkát adhassak, biztosíthassam megélhetését.

Mindig több és több községet kapcsoltam be a munkába. Kézár község után sor került Somoaskőfalura, Dósa-jenőre, Órhalomra, Huzagóra, Rímócra, Sipekre, Bajkára, végül egész kis háziipari teleppé fejlesztettem ki Érsekudvarit és Nagylócot.

Az ősi munkák befejeztével minden évben két új községet kívánok bekapcsolni a „Nógrádi Palóc Háziipar” akciójába.

Összeszedtem a régi paraszt szövőszékeket, a jelentkezők számához képest megfelelő mennyiségű új gépet hozatok és ügyes szövőmester vezetésével egy-két hónapos tanfolyamot rendeztetek. Amelyik községben arra alkalmas helység van, ott a tanfolyam befejezte után is egyhelyben maradnak a gépek, ahol állandó hely nem biztosítható, ott a házakhoz kerülnek és két-két asszony kap egy közös gépet.

A tanfolyamok, amelynek megnyitására és bezárására személyesen is kimentem, mindig sikerrel jártak. Oly gyorsan ment a tanulás, hogy a tanfolyam ideje alatt is minden résztvevőnek napi 60 fillér munkabért tudtam biztosítani, ami alig kevesebb a téli időben szokásos és átlagban 80 fillért kitevő női napszámmal.

A tanfolyam befejezte után minden szövőasszony állandó munkát kap. Pontos leírás megkapja a nyersanyagot, a leszöendő mintát s mielőtt a kiadott munkát beszovaltatja, azonnal megkapja érte a munkadíjat is. Nincs asszony, akinek a napszámnál kevesebb jutna, az ügyesebbek azonban havi 60 pengőt is könnyen megkeresnek.

Hálásak is érte. Majd minden esetben a kitűzött határnap előtt készülnek el munkájukkal. Keresve sem lehet pontosabb, megbízhatóbb és lelkiismeretesebb munkát találni. Örömmel, szeretettel, lázas buzgalommal dolgoznak.

A szorgalmas asszonyt a férje is megbecsüli. „Azelőtt csak nevetett rajtam az uram”, — mondotta az egyik menyecske — „de látja, hogy az egész évi adónk kifutotta a havi keresetből, most már neki is nagyon tetszik a dolog, ő is beült a székbe és most már én nevetek rajta.” „Hát ért a szövéshez?” — kérdeztem a leplezett embert. — „Hogyne értenék, kérem”, — mondotta az teljes önértéssel — „másképp voltam a háborúban.”

Dolgozik most a ház apraja, nagya. A menyecske és az ura egymást felváltva szőnek egész nap. A meleg szobába szorult gyerekek is új játékokat találtak. Addig airt, rimázkodott a még iskolába sem járó pöttömnyi kislány, amíg édesapja kis guzsalyt faragott s most kis kezével nagy kedvvel sodorja, fonja a lenkócot, egyelőre még göröcsös, szakadozó fonallal. Az iskolás fiú örökölte apjától a gép iránti szeretetet, mert amint teheti, megindítja a csévelő kerekét s ha munkája több kárral jár is, mint haszonnal, biztos, hogy nem lesz munkakerülő, ha felnő.

A jelentős anyagi segítség mellett a régi háziipar életrekelésével így nemesedik erkölcsében is a falu népe.

A háziipar termékeinek az értékesítésével gond nincsen.

A kellő szakértelemmel irányított háziipari cikkek mindig találhatnak megfelelő piacot. Minden háztartásban szükség van lepedőre, törülközőre, pohár- és edénytörlőre. Nincs jobb nyári ruha a kenderből, vagy lenből készült háziszőttésnél és mily szép, színes, hangulatos a háziszőttésből készült függönyvel és párnával díszített nyaraló, a „kazári” terítővel terített uzsonnázóasztal.

Az állami kórházak részére szállított lepedőink, törülközőink a fonalsűrűség, súly és szaktípus tekintetében meghatározott feltételeknek mindenben megfelelnek, a vadászoknak, lovasleventéknek készített lenvászonunk pompásan bevált és versenyen kívül állunk abban, hogy minden kívánságnak meg tudunk felelni, mert a nagyiparral szemben ráfizetés nélkül tudunk készíteni akár csak egyetlen ruhára való anyagot is.

Ily értékeket rejt magában a magyar falu és a kincsek feltárásához csak a falu népe iránti szeretet és egy kis önzetlen munka szükséges.

A tifusz és a rémhírterjesztők.

Ha elfogadni nem is tudtuk, meg lehetett érteni, hogy a tifuszjárvány első napjaiban a felzaklatott, megrémült lakosság körében olyan hírek keltek szárnyra, amelyek távolról sem fedték a valóságot. Azt azonban, amit most hall az ember lépten-nyomon még értelmes intelligens emberektől is, felette gondolkodásra készíti az embert.

Ha nem volna a helyzet olyan komoly, igazán jókat lehetne afelett nevetni, milyen badar és tökéletlen hírek kelnek szárnyra. Igén jól tudjuk, hogy a kósz

rémhírek a maguk értelmetlen és badar természetüknél fogva nem félemlítik meg a polgárságnak jelentékenyebb részét. Marad azonban egy kis töredék, amely a hallottak alapján megfélemledik és tovább terjeszti a híreket.

Az elmúlt hét folyamán nap-nap után felbukkan a hír, hogy valójában nem is tifusz, hanem kolera járvány lépett fel a városban. Ugy hiszem felesleges itt erőlyes cáfolatot adni erre a lehetetlen hírre. Elképzelhetetlen, hogy felelőssége teljes tudatában lévő hatóság,

gány nem tett mást a mulban sem és a jelenben sem tesz mást, minthogy előadásával alkalmazkodik a magyarság kívánalmához. Nem a nótá formálódott át öszertükk, hanem ok alkalmazkodtak a nótához, követve azt az előadási módot, amely a magyar népzene és a magyar nép lelkének legjobban megfelel, amelyre őket a magyarság tanította és amely az ő lelkükben is visszhangra talált. Ha cigány formálta volna át a magyar nótát a maga ízlésére, ez bizonyára meglátszanék a cigányzeneszerzők művein is. Bihari Jánoson kívül például Dankó Pista nótái a legtisztább szűziességükben adják vissza a magyar néplelek meghatározó érzéseit. Az bizonyos, hogy a cigánybandák jellegzetes harmonizálással és beosztással játsszák a nótákat, az is bizonyos, hogy ez az előadási módor alapjában véve az ő sajátosságuk. Azonban az is kétségtelen, hogy ez a sajátosság a maga teljességében hozzáidomul a magyar nótához és megfelel a magyar népleleknek úgy, hogy itt nem lehet arról beszélni, hogy az egyik meghamisította a másikat, csupán arról, hogy két népies sajátosság szerencsésen találkozott. Ez a találkozás tényleg szerencsésnek mondható, mert a magyar nótá különleges nemzetgyéni szépségei e találkozás révén bontakoznak ki a maguk valóságában. Az, aki a magyar cigány által játszott magyar nótában nem érzi meg azt a fájdalomcsillapító, minden sebet lágyan simogató, vigasztaló, könnyeken keresztül mosolygó, megnyugtató elűlő ősi erőt, az nem ismeri a magyar népzene és a lényegét. A műzenének, mely sosem tévesztendő össze a népzenevel — disszonans hangzattalval

festeni alá a műzenének fel nem dolgozott magyar nótát és azt ebben a könnyűben bemutatni indokolatlan és veszedelmes, mivel megváltoztatja annak eredeti lényegét. A magyar nótá úgy, ahogy azt általánosságban a cigányok játsszák és ahogy az átment a magunk és a külföld köztudatába, olyan nagy nemzeti érték, amelynek megváltoztatásával nem szabad kísérletezni még akkor sem, ha ezt magasabb zenei szempontok tennék kívánatosnak. Mert a magyar nótá szépsége, mint orgonaszó járta át az idegeket is, titkokat bontogatott bennük; lázakat kevert vérükbe, mint fiatalok tavaszi éjszakai és valami eleve elrendelt fájdalommal volt teljes, amely az örök emberi könnyet bennük is elindította.

Végtelenül sajnálatos, hogy a magyar cigánymuzsika az utolsó évtizedekben a „modernség” örvé alá, amely nem egyéb a külföld majmolásánál, sokat veszített népszerűségéből a jazz-bandákkal. Különösen a mai ifjúságnál vesztette el lelki talaját, mely ifjúságot az őstündös újszerűség baltja a szakszofon és a benzó felé. Ezek — társulva az erotikus táncokkal és a nőket levetkőztető divattal — korbácsolják fel a vért, ezeknek a hangjai, amelyek a néger jazzzenét valóságos örvénygássé fokozzák a táncokkal együtt. Vannak, akik az örvénygést a csárdásra mondják, pedig hát akármilyen tüzesen huzzák is a cigány csárdást és akármilyen tüzesen táncolják a fiatalok, az mindig a jókedv határain belül marad anélkül, hogy erkölcsötlen túlfűtöttséget okozna. De méginkább elszomorító az a jelenség, hogy az idősebb generáció is megtagadta emlékeit, tradi-

cióit, hagyja veszni, éhenhalni, „népjóli listák” számaivá tenni azt a cigányságot, mely megarganyozta ifjúságát s amelynek a vonója alól a férfikorban is — Istenem! de hányszor — a gyönyörű hangok beljebb hullottak az emlékezésre kockadt lelünkbe. Mesehallgató szíjjel figyeltük és fájdalomunkat átszűrtek a hangok arany-szála szitáján, míg olyan szelíd könnyű kristályosodott, amelyet egyetlen mozdulattal ki lehetett törölni a szem sarkából... Valóban szomorú tünet ez, hogy a cigányzenészek egyedül kénytelenek küzdeni az idegen, immár szinte nemzetközivé lett barbár jazz-muzsika ellen. Nem segít nekik senki, mert más zenészek megalkudtak a helyzettel és — tisztelet a nagyon kevés kivételnek — szolgálatába szegődtek a jobban jövedelmező és a magyar néplelket és erkölcsöket rongáló idegen zenének, magára hagyva a cigányt, hogy küzdjön a magyar népzene a magyar nótá integritásáért, még inséges szenvedések árán is. A magyar cigányság ezt a küzdelmet állja is becsülettel, mint ahogy van kénytelen elviselni azokat a kormányintézkedéseket is, melyek a zárórak korlátozásával még vékonyabbá szegtek már amugyis majdnem átlátszó kenyérkaraját.

Optimista lelkem úgy érzi, hogy ez az 500 éves jubileum fel fogja idézni a mai élet árnyaitól elűtöztetett emlékeket illetékesekben és magánosokban, öregekben és fiatalokban, gazdagokban és szegényekben. Merem hinni, hogy Salgótarján közönsége is örömmel fogcsatlakozni a magyar nótá és előadói jubileumához s újból magához emeli a barátaitvá teszi azokat, akik a magyar nép bájában épp

az óvóintézkedésre és gyógyításra kötelezett orvosi kar ilyen súlyos és mindnyájunk egészségét veszélyeztető tényt eltitkoljon éppen azok előtt, akiket a veszély nagyságára felhívni kötelessége és akiket megvédeni elsőrendű érdek. A város lakossága a tifuszjárvány első napjaiban éppen azt tapasztalhatta, hogy akkor, amikor a veszély nagysága még megállapítható alig volt, amikor méreteit felismerni nem lehetett, már akkor is a hatóság teljes felkészültséggel az ismeret és elhárítás minden eszközével sorompóba lépett. Egy pillanatilag sem titkolta és nem is titkolhatta azt, hogy veszély fenyeget mindannyiunkat és kötelességét, hogy a veszély nagyságára felhívja a figyelmet, teljes mértékben teljesítette is.

Eppen a hatóságnak ez a korai és minden területre kiható alapos intézkedése vonta maga után azt a tényt, hogy a járványról nemcsak a városban és annak környékén, hanem távolabb is tudomást szereztek.

Csak örömmel lehet leszögezni azt a tényt, hogy a városban teljes a nyugalom s célunk nem az, hogy látszatnyugalmat tartsunk fenn, hanem az, hogy a tények teljes birtokában érezhesse magát mindenki nyugodtan.

Az utóbbi hét folyamán előfordult meg egy néhány megbetegedés, ez azonban egy természetes utóhulláma a járványnak. Elképzelhetetlen volna egy olyan járvány, különösen tifuszjárvány, amelyik egyik napról a másikra megszűnik. Az utóbbi két hét folyamán bejelentett megbetegedettek baja könnyű lefolyásúnak ígérkezik s ezt a körülményt a védőoltások hatásának kell betudni.

Ezzel kapcsolatban szabad legyen megemlíteni azt a másik rémhírt, mely szerint a védőoltások védelmet nem nyújtanak. Tény az, amit a falragaszonok is, de az oltások eszközlezésekor is kifejezésre juttattunk, hogy védetlnek csupán az az egyén tekinthető, aki háromszor részesült védőoltásban. Már pedig a megbetegedettek teljes védettséget nem szerezhetek, mert hisz a védettséget célzó oltások már megbetegedésük lappangási idejére estek.

Nyugodt lélekkel jelenthetjük, hogy a tifuszjárvány lezajlottban van. Az óvóintézkedések, amelyek eddig is érvényben vannak, változatlanul fennállanak, nemcsak azért, mert megelőzik és védelmet nyújtanak a fertőződés ellen, de azért is, mert az egészség általános kívánalmának is megfelelnek.

Eladó. Liget és Losonci-utcai 240. öles saroktelken hétszobás, minden melékkel, autógarageval, központi fűtéssel bíró családi lakóház! Beköltözhető: 1938. február 1-én. Bővebb felvilágosítás: Fő-utca 214, telefon: 149.)

úgy, mint örömben mindig becsülettel osztottak és isenadta tehetségükkel igyekeztek a bánatot enyhíteni és az örömet hangsúlyozni. Ne feledjük el, hogy az ő munkájuk komoly, nemes, szép és betölti hivatását. Az ő munkájuk az, hogy kerteskedjenek a magyar kultúra ugarán, a magyar népzene és minden zenei faktortól elhanyagolt, sőt elkerült, majdnem töretlen ugarán.

Van egy cigánymese, mely arról szól, hogy a rózsátővé vált leányt semmiféle hatalom nem tudja a varázslat alól földolani, csak a muzsika. Amikor a cigánylegény meglátja a rózsát, a szépségtől elbűvölten eléje áll és hegedülni kezd: a rózsza azon nyomban leánnyá változik. A hegedűszo varázsanak ez az ereje ott tündöklök minden cigányprimás játékában is. Oldani tud és kötni. Lavinarobanásu hangjai a dubajszágha kergelnek, hogy aztán lágy melódiákkal szeliddé békítsék az örvénybe száguldót. Egyik nótája gyűjt, fölragad, meglegelteti az embert, a másik az esti szellő gyöngédességével simogat vissza fájo emberré.

De mindezekről eltekintve lebegjen előttünk mindig az a tudat: hogy a magyar nótá és a magyar cigánymuzsika olyan nemzeti erő, amely kereszttülsap az erőszakos határokon és egyézésben forrasztja össze az egymástól elszakított magyar sziveket és meg vagyok győződve, ha rákerül a sor annakidején, ez a nagy erő szívre lobbantja a meghínzott magyar szivek elkészítését!

Óhajtjuk-e ezt a varázslatot? Ha igen, akkor tudni fogjuk kötelességünket az 500 éves cigány-emlékünepség alatt is! (—dny.)

Ingyen
NEM PÉNZÉRT

D. OETKER
CÉG

A MOST 1937-ben MEGJELENT ÚJ
KÖZÖSSÉGI ÉRTÉKESÍTŐ RECEPTKÖNYVET
DR. OETKER A CÉG
QUARTIERE BUDAPEST, VIL. CONTIUTCA 25.

Hírek és különféle

Kinevezés. Dr. Söldes Béla vármegyei főispánja dr. Sztranyavszky Madách Sándor, dr. Förster Ede és ifj. dr. Söldes Béla közigazgatási gyakorlókotokot tb. szolgabírák névzeté ki.

Lengyel-magyar barátság. F. hó 14-én d. e. 11 órakor a Horthy Miklós lakományában levő Báthori István 7. sz. kerékpár zászlóalj emlékműve előtt a budapesti Lengyel követség képviselőiben átnyújtják a 81. lengyel gyalogezred egy csatáképét és a 3. lengyel nehéz tüzérezred zászlóját zászlóaljunk parancsnokságának. A magyar-lengyel testvériség eme újabb megnyilvánulásának ünnepe a katonai parancsnokság ez uton hívja meg a város érdeklődő közönségét és a világháború volt katonáit.

A TESZ kulturpolitikai szakosztályának ülése. A Társadalmi Egyesületek Szövetségének kulturpolitikai szakosztálya dr. Darányi Ferenc ny. államtitkár, TESZ társelnök, a szakosztály elnöke vezetésével március 31-én délután fél 7 órakor ülést tartott. Ismertették a Nemzeti Tárlat, majd a Képzőművészeti Társulat zsűrijének összeállítását, majd felolvasták azt a memorandumot, amelyet a tárgyalás Hóman Bálint dr. kultuszminiszterhez nyújtottak be. Végül megállapították a memorandum szövegét, amely szerint azt kéri, hogy a Nemzeti Kiállításon résztvevő öbajó művészek a művészi felfogásuknak megfelelő zsűrihez küldhessék el műveiket és hogy a felvételi zsűri felét az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat választassa meg. Végül elhatározta a szakosztály, hogy legközelebbi ülését április hó 14-én délután fél 6 órakor tartja meg a TESZ székházában.

Háziaszonyok! Nem kerül pénzbe, mégis a legjobb tértarékot megkapja, ha meg ma kéri a DR. OETKER-FÉLE világírú FÉNYKÉPE, RECEPTKÖNYVET, melyet bárkinek ingyen elküld a gyár: DR. OETKER A. Budapest, VIII. Contiutca 25.

Éleslövészet. A helyőrség alakulatai folyó hó 20., 21., 22 és 23-án egész nap világosságtól a sötétség beálltáig a harcserű lőtéren, Somoskőújfalutól DNY-ra eső területen éles lögyakorlatot tartanak. A jelzett időben és helyen életveszélyes a járkálás.

Talált tárgy. 1) Az Erzsébet téren pénztárcát kisebb pénzösszeggel, 2) pénztárcát pénzzel, hajcsattal, 3) a Karancs utcában favágó baltát találtak. Igazolult tulajdonosnak a talált tárgyakat a hivatalos órák alatt a Rendőrkapitányságon átvehetik.

GENERAL MOTORS

OPEL

KADETT

OLYMPIA

SUPER 6

VEZÉRKÉPVISELET:

Nemzetközi Gépkersk. r.-i.

Budapest, V., Vörösmarty-tér 4.

RAYONKÉPVISELŐ:

TISCH és TSA,

Salgótarján.

A tisztviselői továbbképző tanfolyam hallgatóinak látogatása a Magyar Nemzeti Szövetség otthonában.

Valamelyik március végi napon a továbbképző tanfolyam hirdetői táblája a trianoni kiállítás megtekintését ajánlotta a hallgatók figyelmébe. Bár a közelgő húsvéti ünnepek miatt megduzzasztott tanrend kevés időt engedélyezett a Magyar Nemzeti Szövetség nagyszerű munkájának a megismerésére, az élénk tárt anyagból rövid látogatásunk alatt is megértettük a Dunamedence magyarságának tragikumát.

Hivatalos elfoglaltságunk és a magunk ügyes-bajos dolgai, vagy kedvtelése mellett, valjuk meg őszintén, nagyon sokszor elfelejtünk Csonka-Magyarországot térképéről, a magyarság nagy hivatásáról és népünk jelen és jövőndő soráról. Azért járhattuk nagy megnyugvással a Magyar Nemzeti Szövetség otthonát, ahol multunk minden dicsősége, jelenünk minden szomorúsága, jövőnk minden reménye beszédesen szolt hozzánk hitet, bizalmat hirdetve. Térképek, statisztikák, könyvek, rajzok, képek indulnak innen rohamra, hogy rámutassanak arra a döbbenetes hibára, amelyet Trianonban Magyarország esztelen feldarabolásával az európai béke és egyensúly ellen elkövettek. Megismerkedtünk azokkal a küzdelmekkel, amelyek a nagyhatalmak részéről a Dunamedence politikai és gazdasági uralmáért folyik. Tisztán láttunk a Dunavölgy fajnépségi viszonyai, történelmi multja, földrajzi és gazdasági helyzetében, amelyben, bála lstennek, ezer év óta mindig a magyarság játszott a döntő szerepet és a magyarság képviselte ennek a nagyfontosságú területnek önállóságát a nyugatról, Délről, Keletről és Északról jövő szakadatlan hatalmi támadásokkal szemben. Nagyon büszkévé tett bennünket ez a mi európai jelentőségű történelmi hivatásunk! Ez a lelagadhatatlan történelmi hivatás az oka, hogy még magában Franciaországban is akadnak olyan államférfiak és politikai írók, akik nemcsak igazságtalannak bélyegzik a dunavölgyi rendezést, de annak megváltoztatását követelik Franciaország, sőt a kisanant államok jól felfogott érdekében is.

Megismerkedtünk továbbá a Dunamedence erőtenyerőivel, termelési és fogyasztási viszonyaival, az utódállamok hatalmi ábrándjaival és azokkal a kibontakozási tervekkel, amelyek a Dunamedence újjárendezését a nemzetiségi elv és a népek önrendelkezési joga alapján lehetővé tennék.

Ezekből a tervekben a nyilvánvaló igazságtalanságok jóvátétele alapján egy új Magyarország körvonalai bontakoztak ki előttünk, ezért távoztunk felemelő komolysággal a Magyar Nemzeti Szövetség multat, jelent és jövőt átfogó munkás otthonából. (T. M. dr.)

A Zagyvapálfalvai Evangélikus Nőegylet műkedvelői estje.

A zagyvapálfalvai Evangélikus Nőegylet ápr. 4-én vasárnap este ld. Jenőffy Zoltánné elnök vezetésével ismét felsorakozott és ügyszó és lelkes tagjainak közreműködésével ezuttal is úgy anyagilag, mint erkölcsileg várakozáson fellüli sikerrel zárhatta első műkedvelői estélyét.

A műsort dr. Csengődy Lajos megnyitó szavai vezették be, amelynek központjában Fayl Frigyes főgimn. tanár megleghangu, kedves és mély hatást ért felolvasása állott, aki művészműveinek gazdag tárházából mutatott be egy részletet. A továbbiak során Németh Géza konferálása mellett hangulatos monológok, dialógok és jelenetek ringatták el a termet teljesen megöltő szép közönséget, amely őszinte és meleg ünneplésben részesítette sokszor nyiltszini tapasztalásával a közreműködő szereplőket. Ezek során a salgótarjáni vendégzereplők sorában kiváltképpen Turek Berta több szerepében érvényesülő és sokszor értékelte tehetsége, Flachbart Sári kitűnő alakítása, Virosták Lajos őstehetsége, amely ezuttal is pompásan csillogott, Takács Sándor nagyszerű jelenítései, Pamurik Béla, Stencel László ügyesen megjátszott alakjai ezuttal sem tévesztettek el hatásukat és munkájukat szívesen honorálta a közönség. Mellettük nagyon kedves meglepetésként hatott a zagyvapálfalvai ifjúság műkedvelői gárdája, amely ezuttal bár első fellépése volt, minden tekintetben méltónak bizonyult szereplőitárhoz. Jászfalvi Gerda, ez a még sok szinpadra sikert ígérő leányka, Wittine Jenő biztosan előadott és pompásan színezt elsőrangú alakítása, nemkülönben a velük minden tekintetben egyenrangú teljesítményt nyújtó Molnár László, Pádár János, a nehéz szerepét diadalmasan megbirkózó Szomszéd János, Ujj János és Zentai József kivétel nélkül mind olyan taposok forgatagába kerültek, amikről bizonyosan maguk sem álmodtak. Kedves benyomást kellett Budavári Mária monológja is, akit bizonyára még sokszor fogunk hallani. A sikerben bőségesen kivette részét a pálfalvaiak sugója, Sági Bőzsike és a salgótarjániaké, Misecska József is. A műsor után éjjel 1 óráig tartó és kiváló hangulatban eltelt tánc következett.

Az egész este minden sikere mellett is kiválóan értékes bizonyítást nyújtotta annak, hogy milyen tehetséges és értékes a mai ifjúság, kiváltképpen akkor, ha hozzáértő kezek irányítására bizzák magát. Ezek a kezek ezuttal Németh Géza hitoktatóságélelész és a munka dandárát k széggel vállaló Kamarás Zoltán állami tanító voltak, akik odaadó és őnzetlen s tisztán csak a kulturáért áldozatot hozni tudó fáradozásának szép eredménye volt az emlékeztetés szép siker. Kivülük és mellettük pótolhatatlan segítséget szolgáltattak a fáradhatatlan nőegyleti tagok, akiknek mindegyike tudott magának külön munkakört találni.

A Nőegylet ezuton is hálás köszönetet tolmácsolja az Üveggyár Igazgató-ságának és Weiss Arnold főmérnöknek, akik díjtalanul engedték át sok rendbeli szolgáltatással termüket e célra.

Felülfizetéssel támogatták az anyagi sikert:

Gress Andor 1.50 P. Jászfalvi Róbert 1.60 P. Minnich gyógyszerész 1 P. Willné Pálné 1 P. Dr. Csengődy Lajos 8 P. Id. Jenőffy Zoltán 3 P. Fayl Frigyes 1.60 P. Heincz Ottó 1 P. Agócs Dezsőné 2.50 P. Garay János 1 P. Kassai Rezsőné 2 P. Berki Andor 2.50 Berzei Izsákné 2.50 P. Beczner Pál 2 P. Tauber Sándor 2 P. Markovich György 1.60 P. és még számos 1 P.-n aluli adomány, mely adományokért fogadják a templomépítők hálás köszönetét.

Pályázati hirdetmény.

A Salgótarjáni Ipartestület, ipartestületi jegyzői állásra pályázatot hirdet, a pályázat feltételei megtudhatók az ipartestület székházában hétfőn, csütörtökön és szombaton a hivatalos órák alatt, vagy az elnöknel. Salgó utca 13. sz. alatt.

A pályázati határidő 1937. április hó 19. Előljárási megbízásból az Elnökség.

Fűszerkereskedők szakosztály gyűlése. Vasárnap tartotta meg első beszámoló gyűlését a fűszerkereskedők egyesülete, salgótarjáni csoportja, a Nemzeti Szálloda nagytermében. Id. Timaróczy Sándor elnök megnyitja után Nagy Lajos ügyvezető elnök beszámolt a szakosztály eddigi munkájáról. Előadta, hogy eljártak a Rima központjában Quirin Leó vezérigazgatónál, ahol sérelmezték azt, hogy a Rima a közelmultban a telepen kívül egy fióküzletet létesített, ahol nemcsak Rima alkalmazottai, hanem bárki ki lesz szolgálva. Panaszuk a legnagyobb megértésre talált és ígéretet kaptak arra, hogy a legközelebbi idő alatt a sérelmezett fióküzletet le fogják zárni, illetve elviszik a telepre. A tejkérdésben nem tudtak komoly eredményt elérni, amely egy nagy vitát provokált. Végül úgy határoztak, hogy egy bizottságot küldenek ki a tejkérdés elintézésére. Továbbá jelentette, hogy a Salgó központ-

A társ. védjegye

Eternit
NAGYLEMEZ

védi az asztaltól
Hygienikus, tetszetős.

ETERNIT MŰVEK

Budapest, VI., Andrássy-út 33.

jánál is eljártak, ahol a küldöttséget dr. Chorin Ferenc elnök-igazgató fogadta, aki a felsorolt panaszokat meghallgatva oda nyilatkozott, hogy ő sohasem volt a kereskedelem ellensége és igéri, hogy minden panaszt megértően fog elbírálni. A tárgyaláson jelen volt Róth Flóris főtanácsos is, akinek Chorin Ferenc felhívta a figyelmét arra, hogy adassa tudtára a bánya alkalmazottjainak, hogy ott szerezzék be szükségleteiket, ahol akarják, mert nem kényszerítik őket az élelemtárba. Majd adóügyek kerültek szóba. Végül bejelenti az elnök, hogy az 1937. évi országos fűszerkereskedői nagygyűlés Salgótarjánban lesz még a nyár folyamán megtartva, ami idegenforgalom szempontjából a városnak is komoly jelentőséggel fog birni.

Karancsalján utvonat mentén lakóházamat mely üzletnek is megfelel 1.100 P.-ért eladnám. — Idegérbe ház-helynek való földemet olcsón eladnám.

Salgótarján m. város polgármesterétől.
4943/1937.

Hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy az ideiglenes rendkívüli házadómentesség engedélyező 179.048/1935. VIII. a. P. M. sz. rendelet hatálya 1937. év végével lejár.

Az ideiglenes rendkívüli házadómentesség ezidőszert a következő utcákra terjed ki:

- 1) Főter,
- 2) Fő-utca a Zagyvai-rakodótól a 63, illetve 174. számú házakig,
- 3) Erzsébet-tér, Erzsébet-utca, Ovoda-tér,
- 4) Pécskő-utca eleje a Somlyó-, illetve Fiumei-utcaig,
- 5) a Füleki-utca eleje a Salgó-utcaig,
- 6) Szénater,
- 7) a Főteretől az izraelita templomig nyitandó új utca,
- 8) Régi posta-utca és Kis-utca.

A többi utcákra és egyéb építkezési telkekre csak 15, illetve 10 évi és csak az állami adóra kiterjedő ideiglenes házadómentesség jár. Ez határidőhöz köve nincs.

Tekintettel azon körülményre, hogy az ideiglenes rendkívüli házadómentesség hatályának meghosszabbítása bizonytalan s meghosszabbítás esetén is az eddigi gyakorlat szerint úgy területben, mint időben szűkítve lesz, az ideiglenes rendkívüli házadómentesség által adott kedvezményre az érdeelt háztulajdonosok figyelmét ismételtelen felhívom.

Bővebb felvilágosítás a hivatalos órák alatt az adóügyosztálynál szereshető be. Salgótarján, 1937. április 3.

Dr. Förster Kálmán
polgármester.

APOLLÓ MOZGÓ

1937. évi április hó 10-én, este 7 és 9 órakor, 11-én, délután 3, 5, 7 és 3 este 9 órakor és 12-én, este 7 és 9 órakor.

HALÁLBRIGÁD

Fősz. Ronald Colman.
MAGYAR VILÁGHIRADÓ.

ÉVA Április 13-án, 7, 9 órak.
Lehár Ferenc operettje.

Ápr. 14-én és 15-én este 7 és 9 órakor.
Fősz. Lida Baarova
ÁRULÓK Kieg. FOX HIRADÓ

SPORT

Gólzáport zuditott a SSE a GyAK-ra.

SSE—GyAK 11:1 (4:1)

SSE pálya. 600 néző. Bíró: Marosfalvi.
Góllövők: Biles (5), Márkus (3), Stürbitz (3), ill. Bárkányi.

1928. őszén aratott utoljára két számjegű bajnoki győzelmet a SSE. Akkor is a GyAK volt az áldozat, de akkor 10:0 volt az eredmény.

E győzelemmel a SSE ledolgozta OVTK ponttelőnyét s már csak rosszabb gólaránya szorítja a 3. helyre. A DVTK pontot veszítve is magasan áll az 1. helyen:

Az élcsoport:

1. DVTK	16	12	3	1	55:12	27
2. OVTK	16	10	2	4	45:30	22
3. SSE	16	10	2	4	39:27	22
4. PTK	16	9	2	5	33:26	20

Borus időben így áll fel a két csapat:

SSE: Barabás — Kővágó, Vics — Manyas, Hercsik, Rigó — Stürbitz, Barma, Márkus, Biles, Misecska.

GyAK: Halmi — Potye, Jubász — Szalay, Kosztia I., Kovács — Bárkányi, Cservenka, Kosztia II., Bágyi, Popellár.

SSE támadásokkal indul a mérkőzés, de az első labdát Barabás fogja. A 4. percben esik az első gól. Egy veszélytelen labdát Halmi elejt, Stürbitz elé, aki nyugodtan a hálóba gurít. 1:0.

A 9. percben Biles szabadrugása ijeszti meg a gyöngyösieket, de léceztérítve fölé csúszik. Nem kevésbé ijeszti a 14. percben Márkus pompás kapáslövése, mely szintén a kapufára esik. A GyAK-ban Cservenka és Popellár többszörös helycserélgetésbe kezd. A 17. percben Potye hibájából szöglet veszélyeztet a GyAK kapuját. Némli SSE főlény közben a GyAK is támadgat. A 20. percben Stürbitz embermagas beadásába Biles a kapu előtt beleteszi a fejét és 2:0. A 25. percben Stürbitz hatalmas lövése pattan vissza a kapufától. A 30. percben megleg, Misecska a balszélen es eldörögő beadását Stürbitz közelről belsővel bevágja. 3:0. Alig kezd a GyAK, ismét lefut a SSE tumultus keletkezik a kapu szájában s Márkus gólba kotorja a labdát. 4:0. A félidő vége felé alább hagy

Az SBTC I. 4:3-ra,
az „Ü” 3:2-re kapott ki.
Szürketaxi-SBTC 4:3 (3:1)

Kiszely, Mélesz és Darász góljaival a 22. percben már 3:0-ra vezetett a Taxi, de a 32. percben Havas 3:1-re javította az eredményt.

A II. félidőben főlénybe játszott az SBTC s Takács III. 22. és Takács IV. 30. percben 11-esből lövte góljával ki is egyenlített. A 41. percben Kiszely mégis megazarozta a Taxinak a győzelmet.

Igy állt fel az SBTC: Géczy — Szabó, Stenge — Takács IV., Turán, Kecskés — Bretter, Takács III., Soltész, Havas, Borsányi.

MESE—SBTC „Ü” 3:2 (1:0)

Eger. Bíró: Gombos.

Vermes szerzett a MESE-nek a 43. percben gólt, majd a II. félidő 5. percében ismét 6. Szentkúti a 15. percben szepített de Kovács révén a MESE megint 2 góllal vezetett. Godó javította 3:2-re a végeredményt.

DVTK—PBÜSE 2:2 (2:1)

Pálfalva. Bíró: Gombos.

Nagy küzdelem után pontotl veszített Pálfalván a DVTK, Góllövők Dévai, Bonyhai II., illetve Huszár. (2).

II. osztály.

BSE-KBSE	3:2 (1:2)	Kisterenye.
SFC-SSE II.	2:1 (1:1)	Salgóbanya.
SBTCIII-PSE	1:1 (1:1)	Pásztó.
HVSEII-PBÜSE II 3:0 (2:0)		Hatvan.
KBSE-HAC	3:2 (1:1)	Rózsaszélmarton.

Telefonszám: 46. SALGÓ SERLEG CSOPORT Telefonszám: 46.

mint ÉLASZ. Mátravidéki III. osztály

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hivatalos helyiség: Salgótarján, Fő-utca 244. szám. — Kései. TÁBORI GYULA titkár.

A. Csoport.

Egyesbír.

Kivonat az egyesbírő április hó 6-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

Tudomásul veszi az MRTK és PBÜSE III. közös bejelentését az ősről elmaradt mérkőzésük lejátszása tárgyában.

A szabályzat 214. §. első és második bekezdése alapján tudomásul veszi az ETK és SAC bejelentését, mely szerint április 11-re kisorsolt mérkőzésüket közös megegyezéssel elhalasztják.

Április 11-i mérkőzések:

Egyesület	Óra	Pálya
PBÜSE III.-SBTC III.	1/21	PBÜSE
NOSF—KBSE II.	1/23	NOSF
MRTK—SSE III.	3	MRTK
Veiss Arnold egyesbír.		Tábori Gyula előadó.

B. és C. Csoport.

Intéző és Fegyelmezőbizottság.

Kivonat a Bizottság április hó 6-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A Bizottság a MOVE Etesi Társadalmi és Sport Egyesület beadványára — melyben engedélyt kér arra, hogy a tavaszi sorsolás szerint a szabadnapos csapattal METSE csapata rendszeresen játszassék, valamint a Salgó Serleg Csoport kebelébe tartozó csapatok METSE csapatával az ősszel hozott tilalom hatályaon kívül való helyezésével barátságos mérkőzést játszassanak — a következő határozatot hozta:

A METSE kérését elutasítja. A Bizottságnak nem áll módjában a METSE-re vonatkozóan hozott s az 1936. szeptember 26-án kelt közlönyben közzétett fe-

gyelmi határozatát megváltoztatni, mert erre a szabályok nem adnak lehetőséget. Ha a METSE magára nézve a hozott fegyelmi határozatot sérelmesnek találta, annak idején módjában lett volna azt az illetékes fellebbezési bizottsághoz megfellebbezni, vagy az elsőfokú bizottságnál az idevonatkozó szabályban előírt módon és időben újrafelvételt kérni. Mivel a METSE mindezt elmulasztotta, illetve saját érdekében ki nem használta, a következményeket viselnie kell; a Bizottság idevonatkozó határozatát teljes egészében fenntartja, melynek érvénye ennek a sportévnnek befejezéséig szól. Egyidejűleg ismételt fegyelmezeti eljárást összes egyesületeket, hogy ha valamely csapat tilalom dacára a METSE-vel akár barátságos, vagy tréningmérkőzést is játszik, ez szigorú büntetést von maga után. Ezen határozatot a Bizottság felülbírállás végett hivatalból az elnökséghez teszi át.

A Bizottság a szabályzat 212. §. első bekezdése alapján tudomásul veszi ZISE B-nek április 11-ére kisorsolt mérkőzésének indokolt lemondását s a mérkőzés 2 pontját 0:0 gólaránnyal ellenfele: VAC javára írja.

Április 11-i mérkőzések:

Egyesület	óra	pálya
ZISE—BSE Rau	2	ZISE
SISE—KAC	3	SISE
SFC B.—MLK	2	SFC
JTC—ZTC	3	JTC
ETK B.—KSE	3	ETK
SBTC Tör.—PBTk	d.e.8	SBTC
KBTK—RTC	1/4	KBTK
Kelemen István elnök.		Tomka Gyula titkár.

MEGHÍVÓ.

a Salgótarjáni Népbank Részvénytársaság

1937. évi április hó 18-án d.e. 11 óra-
kor Salgótarjánban az intézet
helyiségében tartandó

Rendkívüli közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1) A felügyelőbizottság kiegészítése.
Salgótarján, 1937. április 7-én.
AZ IGAZGATÓSÁG.

Aki a közgyűlésen résztvenni kíván, köteles részvényeit a közgyűlést megelőzőleg 3 nappal pénztárunknál letenni.

Árverési hirdetmény.

A Salgótarjáni Takarékpénztár kézirtező üzletlájdonos közhírré teszi, hogy mindazon zálogtárgyak, melyek zálogház üzletében elzálogosítva lettek, és amelyek kiváltási határideje 1937. évi február hó 28-án lejárt és az árverés napjáig sem kiváltva, sem megújítva nem lesznek, 1937. évi április hó 22-én délután 2 órakor, szükség esetén folytatódag 1937. évi április hó 23-án délután 2 órakor kezdődő nyilvános árverésen a zálogház üzleteliségeiben elfognak adadni.

Eladó kétszobás konyha és széles-kamrás új ház a Rimaszombati u. 17. sz. alatt.

**A Magyarság érdekes ujitása
a hírlapelőfizetés terén.**
A kliring-akció lehetővé teszi a teljes előfizetési díj megtakarítását.

A Magyarság minden egyes előfizetője az előfizetési díjnak megfelelő kliring-szelvényt kap az előfizetési díj be-
küldésekor. Ezen kliring-szelvényeket a kliring-akcióban résztvevő cégek bizonyos százalékos arányában készpénz helyett fogadják el. Ha tehát a Magyarság előfizetője oly cégnél vásárol, amely a kliring-akcióban résztvesz és a szelvényt felhasználja vásárlásainál, akkor a teljes előfizetési díjat visszanyerheti.

De nemcsak a Magyarság előfizetőinek előnyös a kliring-akció, hanem az abban résztvevő cégeknek is, mert a kliring-akcióban való részvételükkel megnyerik vásárlójuknak a Magyarság nagy táborát.

A kliring-akció tehát úgy a szereplő cégeknek, mint az előfizetőknek előnyére szolgál és azért örömmel közöljük, hogy városunkban is csatlakoztak az alábbi cégek ezen akcióhoz.

Bérlőkereskedő
Friedmann Dávid (2 százalékos)
Bútorárúháza
Friedmann bútorárúháza, csak 30 napon belüli fizetésnél (2 százalékos)
Drogéria és fényképezési szaküzlet
Bottos drogéria és fényképezési szaküzlet, Fő-utca 27. (5 százalékos)

Fényképező
Kíndi Gyula, Fő-utca 45. (5 százalékos)

Hentes és mészáros
Ponyi Sándor, Fő-utca, csak 10 pengőn felüli vásárlásnál (2 százalékos)

Könyv- és papírkereskedés
Végh Kálmán, könyv- és papírkereskedés, könyvnyomda és könyvkötészet, tankönyvek és szépirodalmi könyvek kivételével (5 százalékos)

Női kánp, fűző szalon
Weiszberger Rózi, Fő-utca 43. (5 százalékos)

Órák és ékszerész, szomológ
Spielberger László, Fő-utca 39. (2 százalékos)

Rádió, gramofon, csillár, korokpár,
sportcikkek és villanykezeléssel vállalat
Sztóó Testvérek, Fő-utca 39., csak készpénz-fizetésnél (2 százalékos)

Szobaléster és mázó
Zagyvai Béla, Kassai-sor 6. (5 százalékos)

Szűcsmeister
Weinhardt István (3 százalékos)

Ujág
„A Munka” című lap, hirdetésekkel (10 százalékos)

Uri, női divat és cipőárúháza
Spielberger József és Fia (2 százalékos)

Vaskereskedő
Kovács Gyula, Fő-utca 47., csak háztartási cikkek után (3 százalékos)

Vendéglő és étterem
Jóvári Mihály, Kassai-sor 11., csak készpénz-fizetésnél (5 százalékos)